

V údolí srub

Vojta Kidák Tomáško

1. Já postavil tenkrát v údolí srub,
to aby, když mrazy přijdou, nezáblo do dlaní,
a pátek co pátek měl na patře chuť
naivních písní a toulání.
2. Potkával kluky stejný jak já
a holky jak vy, slečno, krásný, s očima laní,
dneska tu zavoní jen mátový čaj
a chybí písnička k hraní.
R: Jen kameny zvlhnou, když má přijít déšť,
to řece se po písních stýská,
smutný jsou oči blikavých hvězd,
smutný jak má duše zblízka,
smutný jak má duše zblízka.
3. Z okolních strání slyšet je blíž
pily, co smrt stromům nesou, už jsem si sbalil,
až zabuší pěstí, tak nebude, kdo
kávu by dřevařům nalil.
R:
*: Já postavil tenkrát v údolí srub,
to aby, když mrazy přijdou, nezáblo do dlaní ...